

Udateret

FACTS

Document type:
Note

Archive:
Mappe 38 nr. 23

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Onsdag efter 3de Trinitatis - søndag.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 38 Nr. 23

Det er i et fuldstændigt forhold til synderen, Vor Herre Jesus Kristus her fremstilles for os, og det både af rummer og fjender og af ham selv: ti talen her om synderen er med hans discipels efterretning, at de taldere og synderen holdt sig nær til ham for at høre ham, hvad Farisæerne lavede ham for, sigende: Denne omgås med synderen og sidder til bords med dem, og langt fra at modsige dette, forsvarede Vor Herre Jesus det med, at der er mere gløde i himlen over en omvendt synder end over 99 retfærdige, som ikke have omvendelse behøvet. Dette er ikke blot trostægt for enhver angergiven synder, er på hans egne vegne men på hele den faldne menneskeskoles; ti er end synderen med døden det sigeligste af alt håde i himlen og på jorden, så høre vi dog her, at det sigeligste gav anledning til det glødeligste håde i himlen og på jorden, da det evige liv med Guds herlighed kun herud blev Guds nådegave i Kristus Jesus Vor Herre til hans levende menighed. Hvorledes dette kan gå til, omgås naturligvis vor forstand og forager derfor de selv-kløge og de selvgode som de gamle Farisæer, men han som er både lyset og livet, har dog med sine lignelser om hyrden med det tabte får og kramen med den tabte penge girsel sine brønde røst om årsagen til den store gløde håde i himlen og på jorden over Herrens rentlige omgang med synderne og hans sidde til bords med dem ved den store nadver.

Ansunder vi således ~~moderens~~ lignelsen om
hyrden med de 100 får på hans selv, den gode
hyrde, som kom til jorden for at søge livet
til for hyrden, da skal vi se hans mit sine
99 i himlen, og det med sig es, hvilken pris
hyrden har sat på det ene vildfarende får,
som han gik efter her i øken, og det er intet
under, at himlen fyldes med den højeste
glæde, når hyrden vender tilbage med sit
første.

Ja, hr. v.! denne lignelse om den medlidende
hyrde og det fortabte får er ibenhart et side
stykke til de andre Herrens lignelser, hvormed
han betegner det samme. Lignelsen nemlig
om den kømand, som søgte om gode perler,
og da han fandt en sådan dyrtæt, solgte
alt, hvad han havde, for at købe den; og
lignelsen om en mand, som fandt en magt-
fuld stor skat i sin ager, hvorfra han solgte
at sin ejendom og købte ageren; i disse to
lignelser betegner upåtvivlelig det brændte
menneskehjerte, som er skicket til at sammen-
smelte med Guds hjerte, og hvorfra der derfor
søttes så stor pris i himlen, at alle Guds
engle jubler, da de høre, at den enbårne
son har ikke blot forment sig for
guddommens til menneskenes bøn, men
at han vilde opoffre sig selv for deres frelse,
købe og genløse dem ikke med sølv eller guld
men med sit keltigt og dyrbare blod.

Jn. m. v. , findi menneskelivets genløsning til
himmelst³ glæde er den store guddommelige
kærligheds gerning , hvori sønnen og faderen og
den hellig ånd gør et , derfor er glæden om
at det lykkes os i himlen som glæden om
høsten , som skundt står , at fældningsstem
er som høststem , der følger Guds lade med
jerdens frugt . - Tænk vi nu øjet på himlen.
en i lignelsen , da ser vi straks , her er ikke
tale om nogen stor hellegerning , men kun
om en stor lykke medt i albytte , og den
deraf udspirningne follespløde på jorden men
dog antages her en gerning nemlig en g
gerning , som Herren siger : himlen som
tabte sin skæppe , søgte Gs og ledte flid-
tigt til hun fandt den , og det vittaler
i sandhedsskønhed is , som havde den lykke at
blive ved og følge om Guds husets glæde
og at finde hvad der var tabt.

Jn. m. v. , når vi betænker is , da ge-
dages vi let , der skal virkelig findes 10 hellegerninger
i det kristelige Guds-hus , og skønt menigheden
alt i Luthers dage fandt , der måtte den noget
tabt , slog himlen sig dog til ro med Bibelen
som hun fandt i evigt og lod gå for to , så
fandt i sin dag søgte hun Gs og fejede huset
et og blev ved at lede , til hun fandt den
tabte genstand , som var et evigt lys og det is
af Herrens egen mund , og da endda vi straks
hvorfor alle de 9 genstande ikke kunde gøre is

glade, når vi ikke vilde og kunde noget andet ge-
blikkets lividomme verden.

De og kristelige unge, som er korsets tegn, ~~for~~ ^{for} ~~hæb~~
og korlighed bøn, delt og natver, Bibelen, evange-
liets predikun og salmesang, har nemlig alle
andens prøv og glædelighed, men faldes dog uden
det evige livs ord til os af Herrens egen mind
den levendegjorte kraft, der meddelte evigt
liv og evig glæde, og uden den begynder den
sålste evangeliske predikun og galsme altid
med at og ender med vē. Derfor sammen-
kalder menigheden nu også veninder og na-
boer, sigende: Glæder eder med mig; thi vi har
fundet min unge som vi takke, og nogle af dem
et sikkert fund, det var også hvad de havde tabt
og dele vor glæde såvel som vor lykke, men at de dog
ikke alle vil det, som kalder sig kristne kvinder,
det løn vi af en anden af Herrens lignelse,
den om de 10 jomfruer, hvoraf de 5 fik de andre til
nogle savn, når de deres lamper slukkes,
fordi deres olie slipper og, så lamper og vognen
til ingen nytte, bræn og såret udelukkes,
fordi korlighed faldes; thi lyset er ligesåvel som
livet evigt uden i. Gud, hos hvem og med ham
og når dufer døden til faderens hus er båret,
da er den helgenbåret udrufer, og det nyder ikke
mer at tænke på og nåde på faderens Jesu-
Kristus navn, som alle i faderens korlighed
og for ingen til sin faders hus, som er
et tilgæve sig hans korlighed. Amen!